

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,

ISSN 2067 - 8274

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași, tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,

Secretar redacție Vasilica Onofrei,

tel. , 0761 621 994, redactor_sef@yahoo.com

www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Program duhovnicesc în această săptămână

PENTRU TAINA SFINTEI SPOVEDANII:

* Luni dimineața la ora 8.00

* Marți dimineața la ora 8.00

TAINA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘANII se va putea primi în cadrul Liturghiei de Crăciun.

♦ Pentru persoane bolnave sau în vârstă, care nu se pot deplasa la Biserică, se pot face programări prin telefon.

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

Delectează-te cu o lectură plăcută!

Citește și informează-te !

Prin Biblioteca Parohială, vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminica, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

*Alexandra Popa, tel. 0742 322 580,
petite_sourire@yahoo.com

*Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,

irina_danila93@yahoo.com

RUGĂCIUNE (pentru mici și mari)

Ca să răzbat ca o lumină, să-nvăț și să cuprind de toate

Ca să fiu pom,cu roadă plină, dă-mi, DOAMNE, ani și sănătate !

Ca să-nțeleg cum pe cuprinsuri s-așează tainele-ți prea sfinte

Ca să-implinesc meniri și visuri, dă-mi, DOAMNE, meșteșug și minte !

Ca să adun comori și daruri din larga și bogata fire

Ca să zidesc cu ele maluri, dă-mi, DOAMNE, freamăt și simțire!

Ca să ajung la țărâm cu bine și-urcușul greu ca să-l ridic,

Ca să înving fără suspine, dă-mi, DOAMNE, și noroc un pic!

Si ca să cred cu-nfiorare în sensul vieții cel senin

Ca să-mi cinstesc un loc sub soare, *Dă-mi, DOAMNE, ce vrei tu,*

AMIN !

Colindul gutuii de la geam

Galbenă gutuie

Dulce, amăruie

Lampă la fereastră

Toată iarna noastră!

Dulce, galbenă lumină

Cum și eu bălaie-eram

Mi-a pus mama o gutuie

Ce se coace-ncet la geam...

Aș mușca-o dar mă doare

Mă cuprinde-un fel de jind

Și acum cînd trece anul

Parc-o simt îmbătrînid.

Galbenă gutuie

Dulce, amăruie

Lampă la fereastră

Toată iarna noastră!

Mama mea n-avea nici globuri

Nici beteală și nici stea

Sărbătorile de iarnă

Cu gutui le-mpodoba...

Mi-a pus mama o gutuie

În fereastra dinspre drum

Și o văd că luminează

N-am puterea s-o consum.

Galbenă gutuie

Dulce, amăruie

Lampă la fereastră

Toată iarna noastră!

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica dinaintea Nașterii Domnului

Icoană din patrimoniul bisericii noastre

Program liturgic în această săptămână

♦ **Astăzi, duminică, 22 decembrie**

• ora 8.00, Utrenia și Sfânta Liturghie

Preoți slujitori:

- Pr. Paroh Mihai Mărgineanu

- Pr. II Iustinian Ionuț Răduc

Ipodiaconi: David Căraușu, Iustinian Negrei

Asistent liturgic: Octavian Foia

♦ **Miercuri, 25 decembrie - Nașterea Domnului**

• Ora 8.00 Utrenia și Sfânta Liturghie. La sfârșit,

Moș Crăciun împarte daruri !

♦ **Joi, 26 decembrie - ziua a doua de Crăciun**

• Ora 8.00, Utrenia și Sfânta Liturghie, întru

cinstirea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu

♦ **Vineri, 27 decembrie - ziua a treia de Crăciun**

• Ora 8.00, Utrenia și Sfânta Liturghie, întru

cinstirea Sfântului Arhidiacon Ștefan, Întâiul

Mucenic creștin

PRIN ÎNCERCĂRI CĂTRE NAȘTEREA ÎN HRISTOS

(Fragmente din Scrisoarea Pastorală a Înaltpreasfințitului Teofan, la sărbătoarea Nașterii Domnului din anul 2013)

Dreptmăritori creștini, iubiți și iubitori de Hristos,

Născându-Se Hristos, îngerii cerului și o parte dintre oameni s-au bucurat. Îngerii laudau pe Dumnezeu, zicând: „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire”. „Ca temelie a păcii și a buneii voini între oameni, spune *Părintele Dumitru Stăniloae*, a fost văzută de îngeri însăși Nașterea Domnului. Și mărturia aceasta a îngerilor a fost vestită oamenilor. Căci în noaptea Nașterii s-a văzut oaste mare cerească laudând pe Dumnezeu, pentru această temelie a păcii între oameni; pusă de Dumnezeu prin Nașterea Fiului Său ca om, ca Frate al oamenilor ceea ce a întărit frăția între ei.”

Evangelia Nașterii Domnului

(Matei I, 18-25)

18. Iar nașterea lui Iisus Hristos astfel a fost: Maria, mama Lui, fiind logodită cu Iosif, fără să fi fost ei înainte împreună, s-a aflat având în pântece de la Duhul Sfânt.

19. Iosif, logodnicul ei, drept fiind și nevrând s-o vădească, a voit s-o lase în ascuns.

20. Și cugetând el acestea, iată îngerul domnului i s-a arătat în vis, grăind: Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria, logodnica ta, că ce s-a zămislit întru-însa este de la Duhul Sfânt.

21. Ea va naște Fiu și vei chema numele Lui: Iisus, căci El va mântui poporul Său de păcatele lor.

22. Acestea toate s-au făcut ca să se îplinească ceea ce s-a zis de Domnul prin proorocul care zice:

23. «Iată, Fecioara va avea în pântece și va naște Fiu și vor chema numele Lui Emanuel, care se tâlcuiește: Cu noi este Dumnezeu».

24. Și deșteptându-se din somn, Iosif a făcut așa precum i-a poruncit Îngerul Domnului și a luat la el pe logodnica sa.

25. Și fără să fi cunoscut-o pe ea Iosif, Maria a născut pe Fiul său Cel Unul-Născut, Căruia I-a pus numele Iisus

Prin încercări către nașterea în Hristos

**Fragmente din Pastorală de Crăciun a Înaltpreasfințitului
 Părinte Mitropolit Teofan**
(urmare din pagina întâi)

Magii cei înțelepți și păstorii cei curați la suflet s-au alăturat îngerilor și au trăit ei înșiși bucuria Nașterii lui Hristos.

Cei lipsiți de înțelepciunea dumnezeiască și murdari la suflet nu s-au bucurat însă de aceasta. Dimpotrivă, i-au fost chiar vrăjmași. Sfântul Ioan Gură de Aur ne spune: „Hristos, chiar de la început, a fost întâmpinat de vrăjmașie și ispite, lată că s-a întâmplat aceasta chiar de când era în fașă!”. Aflând de Nașterea lui Mesia, „regele Irod s-a tulburat și tot Ierusalimul împreună cu el” în încercarea de a-L omorî pe Hristos, Irod a poruncit uciderea pruncilor din Betleem. Pentru a scăpa de prigoană, Sfânta Fecioară Maria, bătrânul Iosif și Pruncul Ișus se refugiază în Egipt, înfruntând greutățile unei călătorii obositoare și plină de primejdii.

Bucuria trăirii credinței și suferința pricinuită de potrivnicia acesteia, mărturisirea adevărului și lupta împotriva acestuia s-au împletit de-a lungul istoriei Bisericii creștine...

Iubiți credincioși,

În viața omenirii au fost momente de cer senin și momente de furtună. Și precum în trecut așa și astăzi, creștinătatea este chemată în orice situație să fie în stare de veghe. „Fiți treji!” ne spune Scriptura (I Petru 5,8), „Deșteaptă-te, române!” îndeamnă imnul național. Starea de veghe, de priveghere și atitudinea de deșteptare continuă și curaj mărturisitor definesc viața creștinului adevărat. „în lume necazuri veți avea” ne avertizează Hristos Domnul. Și tot El ne spune: „dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea” (Ioan 16,33). Domnul Hristos ne face părtași acestei biruințe și pe noi frații Săi, căci Hristos, făcându-se Frate cu noi, noi toți devenim fii ai Fatălui ceresc împreună cu El și frați între noi.

Ca frați ai lui Hristos și fii ai Tatălui ceresc avem încredințarea că Fratele nostru mai mare, Hristos Domnul, iubirea Tatălui și adumbrirea Duhului Sfânt nu ne vor părăsi. „Nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi”, zice Domnul (Evrei 13,5). Pentru aceea, în ceas de întristare, sau de prigoană manifestată într-o formă sau alta, să zicem: „Pentru ce ești mâhnit, suflete al meu (...)? Nădăjduiește în Dumnezeu (...); mântuirea feței mele este Dumnezeuul meu” (Psalm 41,6-7) sau „Domnul este lumina mea și mântuirea mea; de cine mă voi teme? Domnul este apărătorul vieții mele; de cine mă voi înfricoșa?” (Psalm 26,1-2)

Iubiți fii și fiice întru Hristos,

Viețuirea creștină în zilele noastre este pe cât de frumoasă și dătătoare de bucurie, sens și lumină, pe atât de dificilă. Este calea străbătută de Hristos de la Cruce la înviere. Altă cale spre înviere, adică spre pace și bucurie în Duhul Sfânt, nu există în afară de răstignire și trecere prin necazuri, ispite și adesea persecuții. De ce aceasta? Ne răs-punde Sfântul Ioan Evanghelistul: Hristos „Și-a pus sufletul Său pentru noi și noi datori suntem să ne punem sufletele pentru frați (I Ioan 3,16), adică pentru toți, inclusiv pentru cei ce ne urăsc, ne doresc răul sau ne prigonesc. Aceasta este împlinirea poruncii lui Hristos: „Iubiți pe vrăjmașii voștri binecuvântați pe cei care vă blestemă;

faceți bine celor care vă urăsc pe voi” (Matei 5,44) „Chemând pe toți - spune Părintele Sofronie, ucenicul Sfântului Siluan Athonitul - spre a păzi porunca lui Hristos: «iubiți pe vrăjmașii voștri», Biserica se așază între toate puterile ce se dușmănesc între ele, iar mânia de care sunt pline acele puteri, întâlnind Biserica în calea sa, năvălește asupra ei. Biserica însă, înfăptuind lucrul lui Hristos pe pământ; adică mântuirea întregii lumi, conștient ia asupra-păcatele lumii. Și dacă Hristos, în această lume a păcatului, a fost prigonit și nevoit să sufere, atunci și adevărata Biserică a lui Hristos va fi prigonită și va suferi. Este legea duhovnicească a vieții în Hristos, despre care a vorbit însuși Hristos și Apostolii; iar dumnezeiescul Pavel a exprimat-o hotărât în astfel de cuvinte: «toți care voiesc să trăiască cucernic în Hristos Iisus vor fi prigoniti» (2 Timotei (II Timotei 3,12). Nici propovăduirea Bisericii; care este același cuvânt: «iubiți-vă vrăjmașii», nu încapă în lume, și de aceea lumea în toate veacurile a prigonit și va prigoni adevărata Biserică.

Singura atitudine posibilă, așadar, în viața unui creștin și în Biserica lui Hristos este iubirea care, în jertfa ei, îi cuprinde pe toți, prieteni și vrăjmași. Cu o condiție pe care ne-o spune Sfântul Ioan Evanghelistul: „Fiii mei, să nu iubim cu vorba, numai din gură, ci cu fapta și cu adevărul (I Ioan 3,18). A iubi „cu fapta și cu adevărul” înseamnă: rugăciune neîncetată pentru toți, în special pentru vrăjmași, fapta cea bună pentru cel aflat în nevoie, cunoașterea și trăirea adevărului de credință, propovăduirea Evangheliei lui Hristos celor care nu-L cunosc îndeajuns sau îi sunt potrivnici, solidarizarea cu cei care suferă din cauza credinței lor sau a nedreptăților de orice fel.

De aceea, în aceste zile sfinte de prăznuire a Nașterii Domnului, să ne îndreptăm inima în rugăciune către Dumnezeu pentru toți cei care suferă din cauza credinței lor în Siria și în alte zone ale lumii. Din multul sau puținul nostru material să facem parte celui în suferință aflat, mai aproape sau mai departe de noi. Să veghem ca adevărul de cre-dință să fie propovăduit cu tărie, ca guvernării să cârmu-iască treburile țării inspirându-se din Scriptură, din tradițiile sănătoase ale înaintașilor și din tot ceea ce e autentic românesc, european și uman. Familia creștină, formată din bărbat, femeie și pruncii lor, să fie apărută ca bunul cel mai de preț, împreună cu credința și valorile neamului.

Străduindu-ne să împlinim acestea, Hristos „va lua chip în noi” (Galateni 4,19) ca altădată trup din pântecele Preasfintei Fecioare Maria, împlinind, cu ajutorul lui Dumnezeu, cele rânduite de Biserică, ne vom bucura de pacea și lumina Betleemului, vom înțelege taina minunată a unui Dumnezeu Care, cu toată mărirea Lui necuprinsă, Se coboară atât de mult, încât Se face purtătorul personal al simțăminte/or noastre, al legăturilor noastre cu lumea și cu semenii noștri, al specificului uman.

Dumnezeu să ne cuprindă pe toți în mila iubirii, iertării și binecuvântării Sale pentru a glăsuși împreună cu îngerii: „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire”

Vă îmbrățișez pe toți întru lumina și bucuria Nașterii Domnului, dorindu-vă tuturor zile frumoase de praznic și un An Nou bineplăcut Domnului cu sănătate în familie și pace în lume.

Moș Crăciun vine la Nașterea Domnului

...Peisaj feeric, luminițe peste tot, muzică aseasonată, goana după cumpărături cadouri, brazi, bucate alese și variate, pomana porcului, curcanul ce tronează masa festivă, întâlniri între rude și prieteni, vacanțe de vis, sau doar un revelion pe cinste, chef, voie bună, glume, râvașe, programe distractive cu organizatori și beneficiari, ținute speciale în ton cu moda, lux, rafinement, serbări, Moș Crăciun, copii fericiți și zburdalnici, toate condimentate cu cât mai multă zavă și zgomot și agitație peste tot, „c-așa-i la români”... Dar pentru suflet, pentru veșnicie, ce rămâne din toate acestea? - „Slava și bogăția trec, frumusețea și sănătatea se vestejesc”, remarcă pe drept cuvânt una dintre cântările Bisericii.

Ce-ai vrea să-ți aducă Moșul? și Ce ți-a adus Moșul?, sau: Unde petreci sărbătorile? și Cum ai petrecut sărbătorile? constituie teme de discuții, care vor ocupa poate prea mult timp din existența noastră în această perioadă. Nu contează cât de de înțelept, nu contează ce spune, nu contează nici dacă ținuta sau barba și le poartă cu dibăcie sau cu stângăcie: important e ce aduce, cât de mare e sacul!

Am surprins adeseori ochii strălucitori ai copiilor îndreptați doar spre daruri. Alceva nu vedeau și nici nu auzeau. Îi învățăm astfel, încă de mici, să se bucure când primesc fără să facă nimic în schimb și ne așteptăm să fie altruști, activi, jertfelnici. Îi învățăm să fie cu personalitate și să-și urmărească doar propriile interese și ne întristăm când, mai târziu, devin introvertiți și apatici. Marile bucurii și fericirea „neîmbătrânitoare” își au rădăcina în dăruirea de sine, nu în pernicioasa acumulare de valori trecătoare și neesențiale.

Nu întâmplător, la noi, la români, s-a dezvoltat atât de sprinzător și bogat, frumoasa tradiție a Colindelor și colindatului. E un mod artistic și subtil de a ne atrage atenția în chip pedagogic asupra adevăratelor trăiri pe care trebuie să le angajeze salba sărbătorilor de iarnă, care gravitează în jurul Slăvitului Praznic al Nașterii Domnului.

La Crăciun, toți suntem colindători! Colindători cu mintea, la Taina Întrupării, colindători cu sufletul la poarta nemărginitei iubiri a lui Dumnezeu, colindători cu cântul, cu gestul și cuvântul, la inimile semenilor noștri. Atât te bucuri la Crăciun, cât ai bucurat pe alții! Darurile pe care le primești, mai devreme sau mai târziu le vor consuma „moliile și rugina”, comorile pe care le adunăm în Cer sunt nepieritoare (Matei 6,20).

Și dacă la sărbători te simți atât de bine alături de cei dragi, într-o inefabilă bucurie a comuniunii, cu cât mai bine te vei simți alături de Dumnezeu, prin gând și faptă, prin rugăciune și Liturghie, prin depărtarea de păcat și prin lucrarea virtuților creștine. Asta e colinda noastră: să-i aducem pe ceilalți lângă Hristos, Pruncul care se naște în Betleem, în lume, dar și în sufletele noastre!

Ce rămâne în suflete din sărbătorile iernii? Dacă vom așeza pe Hristos în mijlocul tuturor manifestărilor și angajărilor noastre, actualizând Nașterea Sa, prin trăire liturgică, prin smerită cugetare și bună cuviință, vom descoperi că toate bucuriile sărbătorilor vor căpăta o lumină, o strălucire aparte, prelungind în perpetuitate comuniunea noastră cu Dumnezeu și cu Sfinții, cu Biserica și toți frații alături de care viețuim.

3

Pr. Mihai Mărgineanu

Grafică realizată de Roxana Ichim

IISUS E VIAȚA

Bucurați-vă, noroade, și cântați pe fața humii,
 Că-împărat cu chip senin
 Și de bunătate plin,
 S-a născut Iisus - Lumina și Mântuitorul lumii !...

Soarele nu strălucește, nici nu a strălucit vreodată,
 Viu, ca fruntea lui curată!
 Oameni, voi, a căror viață-i pururi de-ntuneric plină,
 Alergați la El și cereți să vă dăruie lumină!...

Rușinează-se-ntre ele mângâioasele-adieri
 Ce trimite-n taină vântul
 Și, umile, totdeauna se ascund în flori de meri,
 Când, Iisus, Mângâietorul, își începe blând cuvântul
 Voi, nemângâiații lumii, - cu obraji de lămâie,
 Ascultați cuvântu-i dulce, - pururea să vă mângâie !...
 Margine au toate cele câte-n veacuri, pe pământ,
 Oameni, ale voastre sunt, -
 Dar nemărginire sfântă sunt, - și n-ai cui să asameni
 Mila lui Dumnezeiască și iubirea Lui de oameni!...
 Voi, de-a pururi urgiștii, din coliba cea umilă,
 Căutați-I, să vă-ncarce de iubire și de milă!...

Tremură, de-a Lui Mărire, împăratul cel mișel...
 Mare e Iisus, dar nimeni nu e mai umil ca El!...
 Voi, trufași, a căror turmă patimile o frământă,
 Căutați o clipă numai la smerenia Lui sfântă
 Rușinată fruntea voastră veți culca-o în țărână!...
 Și dac-aveți ochi să vadă - sceptru chiar purtând în mână, -
 E neprihănită floarea de cireș, în adevăr,
 Și neprihănită roua-n cupa florilor de măr,
 însă, - adevăr vă spui -
 Că noroi rămân acestea, lângă neprihana Lui !...

O, slăviți-L, voi căzuții, - cu de lacrimi geana plină, -
 Care nu-I cunoașteți chipul și vă tăvăliți prin tină
 Alungați din suflet noaptea și din ochii voștri ceața
 Și veți ști că: El e mila, El, iubirea, El e viața !

Vasile Militaru